

Rapport

Rapport over een klacht over het CAK te Den Haag.

Datum: 17 juni 2014

Rapportnummer: 2014/061

Klacht

Verzoeker klaagt, als curator van zijn broer, over de wijze waarop het CAK is omgegaan met zijn bezwaar tegen de vastgestelde eigen bijdrage Zorg met Verblijf 2013.

Bevindingen en beoordeling

Algemeen

I Bevindingen

1. Verzoeker is sinds 2005 curator over zijn broer die al ruim twintig jaar in een AWBZinstelling woont. Zijn broer ontvangt geen uitkering of ander inkomen. Hij heeft uit een erfenis vermogen dat wordt beheerd door verzoeker. Sinds 2004 moet hij rondkomen van zijn vermogen en de jaarlijkse rente daarover en de toeslagen van de Belastingdienst.

2. Op 2 april 2013 ontving zijn broer voor het eerst de beschikking van het CAK dat hij per 1 januari 2013 een eigen bijdrage Zorg met Verblijf was verschuldigd van € 152 per maand.

In de beschikking stond onder meer vermeld:

"Waarom ontvangt u deze beschikking?"

U verblijft in een AWBZ-instelling. Dit wordt Zorg met Verblijf genoemd. Hiervoor betaalt u een deel van de kosten van de zorg. Het is mogelijk dat het CAK gewijzigde gegevens doorkrijgt. Verandert (de hoogte van) uw eigen bijdrage hierdoor? Dan ontvangt u een nieuwe beschikking.

Hoe is uw eigen bijdrage berekend?

Uw eigen bijdrage wordt gebaseerd op uw (gezamenlijk) inkomen. Wij vragen dit inkomen bij de Belastingdienst en/of het UWV. Op dit moment zijn we nog niet in het bezit van alle inkomensgegevens. Wij vragen de inkomensgegevens nogmaals op. Intussen stellen wij de eigen bijdrage conform afspraken van het CAK met het College voor zorgverzekeringen (CVZ) vast op de minimale lage eigen bijdrage."

3. Diezelfde dag gaf verzoeker telefonisch aan het CAK door dat hij curator is over zijn broer en gaf hij zijn adres voor verdere correspondentie.

4. Op 17 april 2013 ontving verzoeker de factuur van de eigen bijdrage over 2013.

5. Verzoeker maakte op 2 mei 2013 namens zijn broer bezwaar en gaf het CAK inzicht in het vermogen van zijn broer. Als curator ziet verzoeker het als zijn plicht om het vermogen

zodanig te beheren dat zijn broer daar gedurende twintig jaar zonder grote problemen van zal kunnen leven. Verzoeker was het niet eens met de gewijzigde regelgeving dat het vermogen vanaf het jaar 2013 meetelt bij het bepalen van de hoogte van de eigen bijdrage. Hij vroeg om annulering of vermindering.

6. Omdat verzoeker geen reactie kreeg op zijn bezwaarschrift van 2 mei 2013 diende hij bij het CAK een klacht in op 22 mei 2013.

7. Verzoeker ontving vervolgens een ontvangstbevestiging van zijn klacht op 29 mei 2013 en een ontvangstbevestiging van zijn bezwaarschrift op 13 juni 2013.

8. Op 11 juli 2013 lichtte verzoeker zijn bezwaar toe op de hoorzitting. Blijkens het beknopt verslag van de hoorzitting werd verzoeker de vraag gesteld of hij ieder jaar voor zijn broer aangifte doet bij de Belastingdienst. Hierop antwoordde verzoeker dat hij voor de jaren 2011 en 2012 geen verzoek heeft ontvangen om aangifte te doen en dat hem door de Belastingdienst was verteld dat hij dat niet hoeft te doen.

Vanuit het CAK werd uitgelegd dat het CAK voor de berekening van de eigen bijdrage de inkomensgegevens bij de Belastingdienst opvraagt. Van verzoekers broer waren volgens het CAK over het peiljaar 2011 geen inkomensgegevens bij de Belastingdienst bekend.

9. Verzoeker vond de hoorzitting teleurstellend en liet het CAK weten dat hij niet beschikte over een aangifte 2011 en slechts een schriftelijke indicatie van februari 2012 had dat hij waarschijnlijk geen inkomstenbelasting hoeft te betalen. Hij gaf aan dat het CAK het beste zelf de Belastingdienst kon benaderen voor de juiste informatie.

10. Op 30 juli 2013 deelde het CAK verzoeker mee dat het CAK zijn bezwaar ongegrond had verklaard en dat de eigen bijdrage € 152 per maand bleef. Als verzoeker het daar niet mee eens was kon hij daartegen in beroep gaan bij de rechtbank. Het CAK herhaalde dat de reden was dat de inkomensgegevens van zijn broer over het peiljaar 2011 niet bekend waren. Het CAK gaf daarbij aan dat mochten die gegevens later het CAK alsnog bekend worden, dat het CAK dan de eigen bijdrage zou herzien. Voorts wees het CAK er volledigheidshalve op dat met ingang van januari 2013 naast het inkomen ook een deel van het vermogen meetelt voor de hoogte van de eigen bijdrage.

In de overwegingen van de beslissing op het bezwaar staat onder meer opgenomen:

"Op grond van artikel 4 van het Bbz (Bijdragebesluit zorg) stellen wij de hoge eigen bijdrage vast, tenzij de verzekerde voldoet aan één van de voorwaarden in artikel 14 van het Bbz. Ons is niet bekend dat uw broer voldoet aan een van deze voorwaarden. Daarom is hij de hoge eigen bijdrage verschuldigd.(...)"

Wij merken op dat wij van de Belastingdienst bericht hebben ontvangen dat het inkomen van uw broer over het peiljaar 2011 onbekend is. (...)

Tijdens de hoorzitting heeft u verklaard dat uw broer geen loon of uitkering ontvangt, maar dat hij leeft van zijn vermogen. Wij hebben u tijdens de hoorzitting gevraagd om een kopie te verstrekken van de fiscale aangifte of aanslag over 2011 (...) U bent er niet in geslaagd om aan te tonen dat de Belastingdienst ten onrechte aan ons heeft doorgegeven dat het inkomen van uw broer onbekend is."

Het CAK stelde zich op het standpunt dat het de eigen bijdrage voor 2013 juist had vastgesteld.

11. Op 1 augustus 2013 diende verzoeker opnieuw een klacht in bij het CAK. Hij schreef dat het verslag van de hoorzitting onjuistheden bevatte, dat de hoorzitting voor hem nutteloos en tijdrovend was en het erop leek dat het CAK erop uit was om er achter te komen of er niet een hoger bedrag aan eigen bijdrage door hem voor zijn broer zou moeten worden betaald.

12. Op 19 augustus 2013 gaf het CAK zijn reactie op deze klacht. Het CAK vond het erg vervelend dat verzoeker de hoorzitting nutteloos en tijdrovend heeft gevonden. Het CAK heeft echter niet kunnen concluderen aan de hand van de digitale opname van de hoorzitting dat er tijdens of met betrekking tot de gehouden hoorzitting niet volgens de regels van het CAK is gehandeld. Ook was het CAK van mening dat de betrokken medewerkers bij de hoorzitting zich zakelijk en professioneel tegenover verzoeker hadden gedragen. Het CAK betreurde het indien verzoeker dit anders had ervaren.

13. Nadien hebben verzoeker en het CAK nog een briefwisseling gehad over de gang van zaken bij de hoorzitting.

14. Gelet op de onvrede over de gang van zaken bij het CAK wendde verzoeker zich op 10 september 2013 tot de Nationale ombudsman. Hij uitte zijn onvrede over de bezwaarprocedure en over de behandeling van zijn klachten. Ten slotte klaagde hij er expliciet over dat acht maanden na invoering van de gewijzigde wet het CAK hem nog geen inzicht heeft kunnen verschaffen over de totale consequenties daarvan voor zijn broer. Hij verzocht de Nationale ombudsman om een oplossing van dat probleem.

15. Op 23 september 2013 ontving verzoeker een brief van het CAK waarin het aangaf dat het CAK bij het vaststellen van de eigen bijdrage geen rekening had gehouden met de Wtcg korting. Het CAK bood zijn excuses aan en schreef dat de eigen bijdrage werd vastgesteld op € 127,68 per maand.

16. De Nationale ombudsman heeft aan het CAK verzocht de zaak opnieuw tegen het licht te houden.

17. Het CAK gaf vervolgens aan dat het terecht een voorlopige eigen bijdrage heeft vastgesteld, dat als verzoeker het er niet mee eens was hij in beroep had kunnen gaan bij de rechtbank. Desgevraagd gaf het CAK aan dat het Ministerie van Volksgezondheid,

Welzijn en Sport jaarlijks de VEBZI (Voorlopige eigen bijdrage zonder inkomen) vaststelt en dat de eigen bijdrage voor verzoekers broer pas definitief wordt als het CAK de gegevens van de Belastingdienst aangeleverd krijgt.

Visie verzoeker

18. Verzoeker gaf aan dat de wetgeving die op 1 januari 2013 van kracht is geworden en pas op 2 april 2013 aan zijn broer ter kennis is gebracht, niet van invloed is op de afhandeling van de belastingaangifte voor de jaren 2011 en 2012. Verzoeker gaf aan dat het probleem is dat de Belastingdienst op basis van de wettelijke regels tot 1 januari 2013 de gevraagde informatie niet nodig had en dat het CAK tot 2 april 2013 geen verzoek had gedaan voor de noodzakelijke informatie. Volgens verzoeker had zijn broer de voor het CAK vereiste financiële gegevens, maar kon het CAK deze niet gebruiken zonder verificatie van de gegevens bij de Belastingdienst. Verzoeker gaf aan dat hij te allen tijde aan de wettelijke vereisten had voldaan, zowel voor 2011 als voor 2012, en ook zal voldoen aan de wettelijke eisen voor 2013.

Nadere visie verzoeker

19. Verzoeker gaf nog aan dat hij niet op de hoorzitting bij het CAK heeft gesteld dat het vermogen van zijn broer onder het heffingsvrije vermogen zou liggen, maar dat de aanslag in verband met de heffingskorting nihil zou zijn.

20. Voorts gaf hij aan dat hij alsnog over de jaren 2012 en 2013 aangifte inkomstenbelasting voor zijn broer gaat doen. Voor het jaar 2013 zal dit zijn nadat hij als curator rekening en verantwoording heeft afgelegd bij de rechtbank.

Visie CAK

21. Het CAK stelde in zijn reactie naar de Nationale ombudsman voorop het spijtig te vinden dat er bij verzoeker grote ontevredenheid is over de dienstverlening van het CAK en de bejegening door het CAK. Het CAK heeft hier intern over gesproken en wil graag lering trekken als organisatie. Mocht verzoeker het op prijs stellen, dan zou het CAK graag nog een gesprek hierover hebben met verzoeker, aldus het CAK.

22. Verder heeft het CAK aangegeven dat het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport eind 2012 had aangekondigd dat voor de berekening van de eigen bijdrage vanaf 2013 een deel van het vermogen van de zorgbehoefte zou kunnen meetellen. Het CAK heeft alle gemeenten en zorgaanbieders over de vermogensinkomensbijtelling geïnformeerd en informatie op zijn website geplaatst. Voorts heeft het CAK aan de burgers waarvan zij via de Belastingdienst vermogensgegevens had ontvangen, een aparte brief hierover gestuurd. Aan de broer van verzoeker heeft het CAK niet een dergelijke brief gestuurd omdat verzoeker geen aangifte had gedaan over het vermogen van zijn broer.

23. Voorts gaf het CAK desgevraagd aan dat de eigen bijdrage voor de broer van verzoeker "voorlopig" zal blijven en alleen zal veranderen op het moment dat het CAK gegevens ontvangt van de Belastingdienst.

24. Het CAK stelt dat het CAK geen inkomensgegevens heeft van de Belastingdienst omdat er geen aangifte is gedaan en er ook geen aangifteplicht is voor de broer van verzoeker. Het CAK stelde zich op het standpunt dat het conform de geldende wet- en regelgeving heeft gehandeld. Immers, gelet op de artikelen 23 en 7 van het Bijdragebesluit zorg moet het uitgaan van de inkomensgegevens zoals die door de Belastingdienst zijn verstrekt en als deze er niet zijn moet het de eigen bijdrage vaststellen op de minimale eigen bijdrage.

25. Ten slotte is het CAK bereid om samen met de Belastingdienst te kijken of, zonder dat er aangifte is gedaan, de Belastingdienst het CAK de vermogensgegevens kan verschaffen. Het CAK kan namelijk zelf op geen enkele manier aangeleverde gegevens van een burger controleren op juistheid.

Nadere visie CAK

26. Het CAK gaf aan dat de broer van verzoeker sinds 2008 een beschikking eigen bijdrage Zorg met Verblijf van het CAK ontvangt en dat deze tot 2013 altijd op € 0 was vastgesteld vanwege het lage inkomen.

Voorts merkte het CAK op dat verzoeker geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om in beroep te gaan. Het CAK is van mening dat het verzoeker volledig en consequent heeft geïnformeerd over de regelgeving en tijdens de behandeling van de klacht alles in het werk heeft gesteld om binnen de grenzen van wet- en regelgeving een werkbare oplossing te vinden.

Visie Belastingdienst

27. De Belastingdienst gaf aan dat de broer van verzoeker over het jaar 2011 niet aangifteplichtig was omdat op grond van de bij de Belastingdienst bekende gegevens de aanslag nihil zou zijn. Om die reden heeft de Belastingdienst aan het CAK kenbaar gemaakt dat er geen inkomensgegevens van verzoekers broer bekend waren. De bij de Belastingdienst bekende vermogensgegevens heeft de Belastingdienst niet als zodanig aan het CAK verstrekt omdat deze niet zijn vastgesteld als een onderdeel van het verzamelinkomen. Dit verzamelinkomen is door de Belastingdienst niet vastgesteld omdat er geen aangifte was gedaan.

28. Voorts gaf de Belastingdienst in het algemeen aan dat als er geen aangifte wordt gedaan door een burger, deze via een IB60-formulier een opgave van zijn loongegevens kan opvragen bij de Belastingdienst en dit tegenover derden kan gebruiken. In de praktijk wordt een IB60-formulier niet gebruikt voor andere gegevens, zoals vermogensgegevens.

In dit geval gaf de Belastingdienst aan bereid te zijn maatwerk te verlenen door het CAK rechtstreeks te informeren over het banksaldo van verzoekers broer, mits met toestemming van betrokkene. Een verschil is wel (in vergelijking met het doen van een aangifte) dat betrokkene dan zelf niet 'naar eer en geweten heeft verklaard een opgave te hebben gedaan van alle bestaande bezittingen en schulden', en dat er geen opgave van eventuele schulden wordt gedaan.

Nadere visie Belastingdienst

29. De Belastingdienst heeft nog aangegeven dat verzoeker er ook voor kan kiezen om 'vrijwillig' belastingaangifte te doen voor zijn broer over 2011. Dan vindt er over dat jaar namelijk nog een formele vaststelling van het verzamelinkomen (inclusief box3-vermogen) plaats, die verzoeker dan kan dienen in zijn belang voor de definitieve vaststelling van de eigen bijdrage CAK, aldus de Belastingdienst. Omdat de vraag naar het verzamelinkomen (inclusief box3-vermogen) nu jaarlijks voor verzoeker terugkeert, is de keuze voor vrijwillig aangifte doen volgens de Belastingdienst wellicht de beste optie.

II Beoordeling

Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat de overheid bereid is om in voorkomende gevallen af te wijken van algemeen beleid of voorschriften als dat nodig is om onbedoelde of ongewenste consequenties te voorkomen. In die gevallen dient maatwerk te worden geleverd.

30. De Nationale ombudsman stelt vast dat het CAK het betreurt dat voor verzoeker de communicatie niet bevredigend is verlopen. De Nationale ombudsman stelt voorts vast dat verzoeker niet kort na 1 januari 2013 en ook niet bij het versturen van de beschikking in april 2013 een duidelijke uitleg van het CAK heeft gekregen van de gevolgen van de invoering van de vermogensinkomensbijtelling met ingang van 1 januari 2013 voor het vaststellen van de eigen bijdrage Zorg met Verblijf. Het punt is nu dat het CAK tot op de dag van vandaag geen definitieve eigen bijdrage voor de broer van verzoeker heeft vastgesteld. De Nationale ombudsman constateert dat het CAK dit naar zijn zeggen op grond van de wet- en regelgeving niet heeft kunnen doen, ook niet in overleg met de Belastingdienst. Dat verzoeker nu nog steeds in onzekerheid verkeert over de definitieve bijdrage, ziet de Nationale ombudsman als de kern van de klacht.

31. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman is hier sprake van een bijzondere situatie, nu de broer van verzoeker geen inkomen of een uitkering ontvangt. Aangezien de Belastingdienst stelt dat verzoeker voor zijn broer geen aangifte hoeft te doen (omdat de aanslag nihil zou zijn), zal het CAK zodoende geen nadere gegevens van de Belastingdienst ontvangen. Het gevolg is dat voor verzoeker de tot nu toe vastgestelde eigen bijdrage niet definitief wordt. De Nationale ombudsman is van oordeel dat deze onzekere situatie niet gewenst is. De Nationale ombudsman stelt vast dat verzoeker

namens zijn broer op alle mogelijke manieren het probleem bij het CAK heeft aangekaart, maar nog steeds niet weet waar hij aan toe is als curator. Aan deze situatie zou volgens het CAK een einde kunnen komen indien verzoeker alsnog voor zijn broer aangifte inkomstenbelasting over 2011 zou doen. In dat geval stelt de Belastingdienst immers een verzamelinkomen vast dat vervolgens bij het CAK terecht komt. Dat het CAK het probleem terug legt bij de burger is naar het oordeel van de Nationale ombudsman niet juist. Het CAK mag niet van de burger verlangen om aangifte voor de inkomstenbelasting te doen enkel met het doel om de eigen bijdrage CAK definitief te kunnen laten vaststellen. Dat is niet het doel van een belastingaangifte.

32. Er is nu een impasse ontstaan: de Belastingdienst heeft geen vermogensgegevens verstrekt omdat er geen verzamelinkomen is vastgesteld en het CAK kan de door verzoeker verstrekte vermogensgegevens om die reden niet verifiëren bij de Belastingdienst.

33. De Nationale ombudsman is van oordeel dat het CAK verzoeker ten onrechte langere tijd in onzekerheid heeft laten verkeren. Het CAK heeft de ongewenste onzekere situatie niet kunnen oplossen door op een andere wijze de aan hem verstrekte gegevens te verifiëren, bijvoorbeeld door de "rekening en verantwoording" die verzoeker als curator aan de rechter moet overleggen over het jaar 2011 bij hem op te vragen. Ook heeft het CAK niet naar een maatwerk oplossing gezocht door bij de Belastingdienst het door verzoeker opgegeven banksaldo te verifiëren. Hierdoor heeft het CAK gehandeld in strijd met het vereiste van maatwerk.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Het voorgaande geeft de Nationale ombudsman aanleiding tot het doen van een aanbeveling.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het CAK te Den Haag, is gegrond wegens schending van het vereiste van maatwerk.

Aanbeveling

Het CAK wordt in overweging gegeven om een oplossing te zoeken om de verstrekte gegevens te kunnen verifiëren, zodat de eigen bijdrage definitief kan worden vastgesteld.

De Nationale ombudsman,

mr. F.J.W.M. van Dooren,

waarnemend ombudsman

Achtergrond

Artikel 4 van het Bijdragebesluit zorg, luidde ten tijde van belang:

"1. De bijdrage bedraagt per maand voor de ongehuwde verzekerde die gedurende het etmaal in een instelling verblijft en voor de gehuwde verzekerden die beiden gedurende het etmaal in een instelling verblijven tezamen, een twaalfde gedeelte van het bijdrageplichtig inkomen, met dien verstande dat de uitkomst daarvan vervolgens wordt verhoogd met twee procent.

2. De bijdrage, bedoeld in het eerste lid, bedraagt niet meer dan € 2 189,20 per maand.

3. Over een gedeelte van een maand is de bijdrage gelijk aan het vastgestelde bedrag per maand, vermenigvuldigd met twaalf maal het aantal dagen waarover de bijdrage binnen die maand verschuldigd is en gedeeld door 365.

4. Van de voor gehuwde verzekerden gezamenlijk berekende bijdrage is ieder van de echtgenoten een gedeelte verschuldigd naar rato van ieders aandeel in het inkomen.

5. De met toepassing van het eerste tot en met het vierde lid vastgestelde bijdrage wordt verlaagd met:

a. 16% voor:

1° een ongehuwde verzekerde die de pensioengerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet, nog niet heeft bereikt;

2° de gehuwde verzekerden indien beiden of een van beiden de pensioengerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet, nog niet hebben of heeft bereikt;

b. 8% voor de overige verzekerden."

Artikel 6 van het Bijdragebesluit zorg, luidde ten tijde van belang:

(Terugwerkende kracht: Stb. 2013, 535, datum inwerkingtreding 18-12-2013, bevat een wijziging met terugwerkende kracht van dit artikel. Deze wijziging werkt terug tot en met 01-01-2013.)

"1. Het bijdrageplichtig inkomen wordt als volgt berekend:

a. het inkomen over het peiljaar van de ongehuwde verzekerde onderscheidenlijk de gehuwde verzekerden tezamen wordt verminderd met de door die verzekerde

onderscheidenlijk die verzekerden verschuldigde of ingehouden belasting;

b. op het met toepassing van onderdeel a berekende bedrag worden in mindering gebracht:

1°. 15% van de redelijkerwijs te verwachten netto-opbrengst van in het lopende kalenderjaar verrichte arbeid, van een loon- of salarisdoorbetaling wegens ziekte of van een uitkering ingevolge de Ziektewet;

2°. zak- en kleedgeld, premies voor een zorgverzekering gecorrigeerd voor de zorgtoeslag, een aftrekpost die verschillend kan zijn voor een verzekerde die de pensioengerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet heeft bereikt en een verzekerde die die leeftijd nog niet heeft bereikt of extra vrijlatingen, een en ander volgens bij ministeriële regeling te bepalen regels;

3°. op aanvraag van de verzekerde, de uitkering op grond van artikel 14 van de Wet uitkeringen vervolgingslachtoffers 1940-1945 of de uitkering op grond van artikel 20 van de Wet uitkeringen burger-oorlogsslachtoffers 1940-1945;

c. het met toepassing van onderdeel b berekende bedrag wordt vermeerderd met 8% van het vermogen van de ongehuwde verzekerde, onderscheidenlijk 8% van de opgetelde vermogens van de gehuwde verzekerden."

Artikel 7 van het Bijdragebesluit zorg, luidde ten tijde van belang:

"1. Indien ten aanzien van de ongehuwde of gehuwde verzekerden geen inkomen beschikbaar is, wordt de bijdrage vastgesteld op het minimumbedrag, bedoeld in artikel 14, eerste lid.

2. Indien na de vaststelling van de eigen bijdrage uit een alsnog beschikbaar gekomen inkomen of uit een wijziging van een inkomen blijkt dat de eigen bijdrage op een te hoog of te laag bedrag is vastgesteld, herziet het CAK de eigen bijdrage met inachtneming van het beschikbaar gekomen inkomen dan wel van die wijziging."

Artikel 14, eerste lid, van het Bijdragebesluit zorg, luidde ten tijde van belang:

"1. In afwijking van artikel 4 bedraagt de bijdrage 12,5% van het bijdrageplichtig inkomen met een minimum van € 152 en een maximum van € 797,80 per maand voor:

a. de gehuwde verzekerde wiens echtgenoot niet verblijft in een instelling;

b. de ongehuwde verzekerde gedurende de eerste zes maanden van verblijf in een instelling;

c. de gehuwde verzekerden die beiden in een instelling verblijven, zolang niet ten aanzien van elk van hen een periode van zes maanden is verstreken, tezamen;

d. de ongehuwde verzekerde die moet of gehuwde verzekerden tezamen die moeten voorzien in de kosten van onderhoud van eigen, aangehuwde of pleegkinderen, mits voor die kinderen op grond van de Algemene Kinderbijslagwet recht op een uitkering bestaat of aan die kinderen, voor zover ze de leeftijd van 27 jaar nog niet hebben bereikt, studiefinanciering is toegekend krachtens de Wet studiefinanciering 2000;

e. de ongehuwde verzekerde of de gehuwde verzekerden tezamen indien de zorgverzekeraar het waarschijnlijk acht dat het verblijf in de instelling voor de ongehuwde verzekerde, voor beide of voor een van de beide gehuwde verzekerden binnen een half jaar kan worden beëindigd en terugkeer naar de maatschappij mogelijk is en zal worden bewerkstelligd;

f. de ongehuwde verzekerde en de gehuwde verzekerde, ten aanzien van wie artikel 14 van het Besluit toepassing vindt;

g. de gehuwde verzekerden tezamen, indien artikel 14 van het Besluit ten aanzien van beiden toepassing vindt dan wel indien artikel 14 van het Besluit toepassing vindt ten aanzien van een van hen en de ander in een instelling verblijft."

Artikel 15 van het Bijdragebesluit zorg luidde ten tijde van belang:

(Terugwerkende kracht: Stb. 2013, 535, datum inwerkingtreding 18-12-2013, bevat een wijziging met terugwerkende kracht van dit artikel. Deze wijziging werkt terug tot en met 01-01-2013.)

"1. Voor de toepassing van artikel 14 bestaat het bijdrageplichtig inkomen uit het inkomen over het peiljaar van de ongehuwde verzekerde, onderscheidenlijk van de gehuwde verzekerden tezamen, vermeerderd met 8% van het vermogen van de ongehuwde verzekerde, onderscheidenlijk 8% van de opgetelde vermogens van de gehuwde verzekerden.

2. De artikelen 4, derde en vierde lid, 7, 11 en 11a zijn van toepassing en de artikelen 4, vijfde lid, en 8 zijn van overeenkomstige toepassing.

3. Op aanvraag van de verzekerde vindt, in afwijking van het eerste lid, een voorlopige vaststelling van het bijdrageplichtig inkomen plaats op grond van het inkomen en het vermogen van het lopende jaar, indien redelijkerwijs te verwachten is dat het bijdrageplichtig inkomen in het lopende jaar ten minste € 2.500 lager zal zijn dan het bijdrageplichtig inkomen, bedoeld in het eerste lid, dan wel algemene bijstand ingevolge de Wet werk en bijstand betreft.

Op aanvraag van de verzekerde vindt, in afwijking van het eerste lid, een voorlopige vaststelling van het bijdrageplichtig inkomen plaats op grond van het inkomen en de grondslag sparen en beleggen van het lopende jaar, indien redelijkerwijs te verwachten is dat het bijdrageplichtig inkomen in het lopende jaar ten minste € 1816 lager zal zijn dan het bijdrageplichtig inkomen, bedoeld in het eerste lid, dan wel algemene bijstand ingevolge de Wet werk en bijstand betreft.

4. De aanvraag, bedoeld in het derde lid, wordt gedaan uiterlijk drie maanden na afloop van het kalenderjaar waarop de aanvraag betrekking heeft.

5. Indien het derde lid is toegepast, vindt na afloop van het jaar definitieve vaststelling plaats. Indien daarbij blijkt dat het bijdrageplichtig inkomen in het lopende jaar minder dan € 1816 lager is geweest dan het bijdrageplichtig inkomen, bedoeld in het eerste lid, vindt definitieve vaststelling plaats overeenkomstig het eerste lid."

Artikel 23 van het Bijdragebesluit zorg, luidde ten tijde van belang:

"Het CAK maakt voor de vaststelling van de bijdrage, bedoeld in de artikelen 4, 14 en 16d, gebruik van het inkomensgegeven, bedoeld in artikel 21, onderdeel e, van de Algemene wet inzake de rijksbelastingen en van andere door de inspecteur, bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel b, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, verstrekte gegevens."

Artikel 21 [Begrippen basisregistratie inkomen] van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, luidt:

" In dit hoofdstuk en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. basisregistratie: verzameling gegevens waarvan bij wet is bepaald dat deze authentieke gegevens bevat;

b. authentiek gegeven: in een basisregistratie opgenomen gegeven dat bij wettelijk voorschrift als authentiek is aangemerkt;

c. verzamelinkomen: verzamelinkomen als bedoeld in artikel 2.18 van de Wet inkomstenbelasting 2001;

d. belastbaar loon: belastbaar loon als bedoeld in artikel 9 van de Wet op de loonbelasting 1964, met uitzondering van loon dat als een eindheffingsbestanddeel in de zin van die wet is belast;

e. inkomensgegeven:

1° indien over een kalenderjaar een aanslag of navorderingsaanslag inkomstenbelasting is of wordt vastgesteld: het na afloop van dat kalenderjaar van betrokkene over dat

kalenderjaar laatst bepaalde verzamelinkomen;

2° indien over een kalenderjaar geen aanslag of navorderingsaanslag inkomstenbelasting is of wordt vastgesteld: het na afloop van dat kalenderjaar van betrokkene over dat kalenderjaar laatst bepaalde belastbare loon;

f. afnemer: bestuursorgaan dat op grond van een wettelijk voorschrift bevoegd is tot gebruik van een inkomensgegeven;

g. betrokkene: degene op wie het inkomensgegeven betrekking heeft;

h. terugmelding: melding als bedoeld in artikel 21h, eerste lid."